

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/34/2015
Identifikačné číslo spisu: 4211010009
Dátum vydania rozhodnutia: 04.06.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:4211010009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 4. júna 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného I. S. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 6. marca 2014, sp. zn. 11T 2/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. októbra 2014, sp. zn. 4To 79/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. S. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 6. marca 2014, sp. zn. 11T 2/2011, bol obvinený I. S. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku.

Za to bol I. S. odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorového vozidla akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušili výroky o treste v rozsudkoch Okresného súdu Komárno 14T 55/2011-79 zo dňa 11. augusta 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. októbra 2011 a 3T 16/2008-681 zo dňa 29. novembra 2012 v spojitosti s uznesením Okresného súdu Komárno 3T 16/2008-734 zo dňa 20. augusta 2013 ohľadne obžalovaného, ktorý sa stal právoplatným dňa 19. februára 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody pre poškodeného H. D. vo výške 330 eur.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal odvolanie obvinený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom z 30. októbra 2014, sp. zn. 4To 79/2014, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného sám odsúdil podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona (po nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a po zistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona), § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste uloženom obžalovanému I. S. právoplatným:

rozsudkom Okresného súdu Komárno z 11. augusta 2011, sp. zn. 14T 55/2011,
trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 26. septembra 2011, sp. zn. 3T 169/2011, obžalovanému doručeným 28. septembra 2011
trestným rozkazom Okresného súdu Komárno z 29. marca 2012, sp. zn. 3T 101/2007, obžalovanému doručeným 04. apríla 2012,
trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 18/2012 zo 17. apríla 2012, obžalovanému doručeným 20. júna 2012,
rozsudkom Okresného súdu Komárno z 29. novembra 2012, sp. zn. 3T 16/2008,
rozsudkom Okresného súdu Levice z 18. novembra 2013, sp. zn. 4T 84/2013,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti obom spomínaným rozhodnutiam podal dňa 22. apríla 2015 na Okresný súd Komárno obvinený I. S. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Eleny Vávríkovej dovolanie, kde ako dovolací dôvod označil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa názoru obvineného bolo jeho právo na obhajobu porušené zásadným spôsobom v dôsledku pochybenia predsedníčky senátu prvostupňového súdu, ktorá mu, po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody opatrením zrušila ustanovenie obhajcu, pričom sa domnieva, že mal právo na obhajcu aj naďalej, navyše sa skutku nedopustil.

Na základe vyššie uvedeného preto obvinený S. navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon.

Dňa 14. mája 2015 bolo na súd prvého stupňa doručené i písomné vyjadrenie prokurátora príslušnej okresnej prokuratúry k podanému dovolaniu, podľa názoru ktorého je rozhodnutie okresného súdu i odvolacieho súdu správne a zákonné. Pokiaľ trvali dôvody povinnej obhajoby, boli všetky úkony vykonávané v prítomnosti obhajkyne a po pominutí dôvodov povinnej obhajoby si obvinený obhajcu nezvolil ani nepožiadal súd jeho ustanovenie podľa § 40 ods. 2 Tr. por. Jeho právo na obhajobu porušené nebolo a preto navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodený sa, napriek výzve, k dovolaniu obvineného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o

dovolani obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Pokiaľ ide o vyššie spomínanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Čo sa týka dovolania obvineného S., tak tu je treba uviesť tú skutočnosť, že ním uvádzané výhrady spadajú pod uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Ďalej najvyšší súd zdôrazňuje, že ako podmienku pre použitie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zákon stanovuje vytýkanie v dovolaní uvádzaných pochybení najneskôr v odvolacom konaní (za predpokladu, že tieto boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní), a preto bolo potrebné najskôr preskúmať predložený spis z tohto pohľadu.

Obvinený nebol stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, čo by bol dôvod povinnej obhajoby aj po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody popr. väzby.

Po tom, čo bolo vydané opatrenie o zrušení ustanovenia obhajcu (6. marca 2014), obvinený túto

okolnosť nenamietal ani na hlavnom pojednávaní, ani v rámci odvolania.

Nakoľko najvyšší súd zistil, že vyššie spomenutý zákonný predpoklad (§ 371 ods. 3 Tr. por.) v danom prípade splnený nebol, keďže na údajne porušenie práva na obhajobu okresným súdom obvinený prvýkrát poukázal až v predmetnom dovolaní, nemohol rozhodnúť inak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.